

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
SAN MARINO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO Dvigubo APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir San Marino Respublikos Vyriausybė,

norėdamos toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje;

ketindamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo, kartu nesudarydamos neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje Sutartyje nustatytais lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių rezidentams),

susitarė:

— — — — —

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Taikant šią Sutartį, subjekto ar įstaigos gautos pajamos arba pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal bet kurios Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, laikomos Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta Valstybė mokestiniais tikslais laiko minėtas pajamas tos Valstybės rezidento pajamomis.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžios institucijos, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai nuo visų pajamų, viso kapitalo arba atskirų pajamų ar kapitalo dalių, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, mokesčius nuo visos įmonių mokamų algų ar darbo užmokesčių sumos, bei mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra visų pirma šie: _____

a) Lietuvoje:

i) pelno mokestis;

ii) gyventojų pajamų mokestis;

iii) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau – Lietuvos mokestis);

b) San Marine:

bendras pajamų mokestis;

(toliau – San Marino mokestis).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems taikyti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Taikant šią Sutartį, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – jos suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias, vadovaujantis tarptautine teise, Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;

b) sąvoka „San Marinas“ – San Marino Respublikos teritorija, įskaitant bet kurią kitą teritoriją, į kurią, vadovaujantis tarptautine teise, San Marino Respublika turi suverenias teises ar kuri priklauso jos jurisdikcijai;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – Lietuva arba San Marinas, kaip reikalaujama pagal kontekstą;

d) sąvoka „asmuo“ – apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurios veiklą organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurios veiklą organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių Susitariančiojoje Valstybėje, o laivą ar orlaivį naudojanti įmonė nėra tos Valstybės įmonė;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

i) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;

ii) San Marine – Finansų ministerija arba jos įgaliotas atstovas ir, taikant 28 straipsnį, – San Marino Respublikos centrinė ryšių įstaiga;

i) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

i) bet kuris Susitariančiosios Valstybės pilietybę turintis asmuo;

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija ar asociacija, tokį statusą įgiję pagal galiojančius Susitariančiosios Valstybės įstatymus.

j) sąvoka Valstybėje esantis „pripažintas pensijų fondas“ – toje Valstybėje įsteigtas subjektas ar struktūrinis vienetas, vadovaujantis tos Valstybės mokesčių įstatymais laikomas atskiru asmeniu, kuris:

i) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad administruotų arba skirtų pensijų išmokas ir papildomas ar nepagrindines išmokas asmenims, ir yra reguliuojamas tos Valstybės arba vieno iš jos politinių padalinių arba vietos valdžios; arba

ii) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad investuotų lėšas siekiant naudos i papunktyje nurodytiems subjektams ar struktūriniams vienetais.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, arba kompetentingi asmenys sutinka su kitokia reikšme pagal 27 straipsnio nuostatas, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, reglamentuojančius įstatymus; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš kituose tos Valstybės įstatymuose pateiktą tos sąvokos reikšmę.

4 straipsnis

Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kurį asmenį, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu nustatyta prievolė mokėti mokestį; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurią jos vietos valdžios instituciją bei tos Valstybės pripažintą pensijų fondą. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad toje Valstybėje jis turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas yra;

d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas asmuo, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi klausimą išspręsti bendru sutarimu. Kai tokio sutarimo nėra, toks asmuo neturi teisės reikalauti jokių šioje Sutartyje nustatytų mokesčių lengvatų ar išimčių, išskyrus tai, koku mastu ir tokiu būdu, kaip galėjo būti sutarę Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

5 straipsnis Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą (biurą);

d) gamyklą;

e) dirbtuvę, ir

f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar įrengimo projektą arba su jais susijusią priežiūros veiklą, bet tik tada, kai tokia aikštelė ar projektas arba veikla trunka ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį;

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės darbuotojai arba kitas tokiam tikslui įmonės pasamdytas personalas, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam projektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienas.

4. Siekiant vienintelio tikslo nustatyti, ar buvo viršytas 3 dalies a punkte nurodytas laikotarpis,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančioje vietoje, kuri yra statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar įrengimo projekto vieta, ir ši veikla vykdoma vieną ar kelis laikotarpius, kurie, juos sudėjus, yra ilgesni nei 30 dienų, bet netrunka ilgiau nei 3 dalies a punkte nurodytas laikotarpis, ir

b) kai viena ar daugiau įmonių, glaudžiai susijusių su pirmiau minėta įmone, užsiima susijusia veikla toje pačioje statybos aikštelėje, statybos, surinkimo ar įrengimo projekto vietoje skirtingais laikotarpiais, kurių kiekvienas ne trumpesnis nei 30 dienų, šie skirtingi laikotarpiai pridedami prie laikotarpio, kuriuo pirmiau minėta įmonė vykdė veiklą toje statybos aikštelėje, statybos, surinkimo ar įrengimo projekto vietoje.

5. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius ar prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;

e) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo;

jei tokios nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos veikla ar, pagal f punktą, visa veikla yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

6. Šio straipsnio 5 dalis netaikoma nuolatinei ūkinės komercinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė arba glaudžiai susijusi įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą toje pačioje arba kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje, ir

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės arba glaudžiai su ja susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šio straipsnio nuostatas, arba

b) bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio,

su sąlyga, kad dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma ūkinė komercinė veikla yra viena kitą papildančios funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės komercinės veiklos dalis.

7. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 8 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos įmonei iš esmės jų nekeičiant, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu, arba

b) siekiant perduoti tokiai įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis, arba suteikti teisę naudotis tokia nuosavybe, arba

c) dėl tos įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 5 dalyje nurodyta veikla, dėl kurios, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę ūkinės komercinės veiklos vietą (išskyrus nuolatinę ūkinės komercinės veiklos vietą, kuriai būtų taikoma 6 dalis), pagal tos dalies nuostatas ta nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta nebūtų laikoma nuolatine buveine.

8. Šio straipsnio 7 dalis netaikoma, jeigu Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo ūkinę komercinę veiklą pirmiau minėtoje Valstybėje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, vardu, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

9. Taikant šį straipsnį, asmuo ar įmonė yra glaudžiai susiję su įmone, jei, vadovaujantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo ar įmonė laikomi glaudžiai susiję su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui ar įmonei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ir įmonės arba dviejų įmonių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

10. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo ūkinę komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir žemės bei miškų ūkyje naudojamą įrangą, teises, kurioms taikomos bendrųjų įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokią pasirinkimo ar panašią teisę įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktą ir teises į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę juos eksploatuoti; laivai ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę naudotis bendrovės turimu nekilnojamuoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai jį naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tas nekilnojamas turtas yra.

5. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Ūkinės komercinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atskaityti, apima tik tas išlaidas, kurias galima atskaityti pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatom.

8 straipsnis

Tarptautinis jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

9 straipsnis

Asocijuotosios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jos kontrolę ar jos kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jų kontrolę arba jų kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai tikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis

Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) 0 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė, kuri dividendus mokančioje bendrovėje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų kapitalo 365 dienų laikotarpiu, į kurį įskaičiuojama dividendų mokėjimo diena (apskaičiuojant minėtą laikotarpį, neatsižvelgiama į nuosavybės teisių į bendrovę, kuri turi akcijų ar moka dividendus, pasikeitimą, tiesiogiai atsiradusį dėl bendrovės reorganizavimo, pavyzdžiui, bendrovių susijungimo ar išskaidymo);

b) 10 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų, vadinamųjų *jouissance* akcijų ar *jouissance* teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstytojo pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytajam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytąjį pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

Palūkanos

1. Palūkanos, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarantys palūkanos, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos vietos valdžios institucijas ar centrinį banką, atleidžiamos nuo mokesčio pirmojoje minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį palūkanomis nelaikomos.

5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra iš esmės susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honorarai

1. Honorarai, gaunami Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „honorarai“ – bet kokios rūšies išmokos, gaunamos kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis bet kokiais literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemonės radijo ar televizijos transliacijoms, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje gaunami honorarai, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami honorarai, yra iš esmės susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honorarų suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jie mokami, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Kapitalo prieaugio pajamos

1. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudaranti nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamą turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškomis individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias kapitalo prieaugio pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniam vežimui naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tokių laivų ar orlaivių perleidimo arba iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus akcijas ar lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar patikos fondo kapitale, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar lygiavertes turtines teises daugiau nei 50 procentų šių akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių vertės tiesiogiai ar netiesiogiai sudarė toje kitoje Valstybėje esantis 6 straipsnyje apibrėžtas nekilnojamasis turtas.

5. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio turto, išskyrus šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis būna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusios pajamos

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą tarptautinį vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje kaip nuolatinės laivo ar orlaivio komandos narys, išskyrus atvejus, kai asmuo dirba tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

Atlikėjai ir sportininkai

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atliekamas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

18 straipsnis

Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kitos panašios išmokos, mokamos Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, išmokamos pensijos ir kitos išmokos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinė suma vadovaujantis Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos teisės aktais, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžios institucija moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

- i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba
- ii) netapo tos Valstybės rezidentu vien dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pensijos ir kitos panašios išmokos, kurias moka Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžios institucija, arba kurios mokamos iš Susitariančiosios Valstybės arba jos vietos valdžios institucijos sukurtų fondų fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžios institucijai, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios pensijos ir kitos panašios išmokos apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. Sutarties 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiams, pensijoms ir kitam panašiam atlyginimui, mokamiems už tarnybą, susijusią su Susitariančiosios Valstybės ar jos vietos valdžios institucijos vykdoma ūkine komercine veikla.

20 straipsnis

Profesoriai, dėstytojai ir tyrėjai

1. Profesorius, dėstytojas ar tyrėjas, kuris į Susitariančiąją Valstybę laikinai ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui atvyko mokyti ar atlikti tiriamojo darbo universitete, koledže, mokykloje ar kitoje panašioje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat tą atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirma paminėtoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms iš tiriamojo darbo, jeigu toks tiriamasis darbas atliekamas ne visuomeniniams tikslams, o pirmiausia dėl tam tikro asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos toje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis

Veikla kontinentiniame šelfe

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant šios Sutarties 5–21 straipsnių nuostatų.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia Susitariančiojoje Valstybėje kontinentiniame šelfe vykdomą veiklą, susijusią su tos Valstybės jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu.

3. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį laikomas vykdančiu ūkinę komercinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę bazę.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos, kai kontinentiniame šelfe vykdoma veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis iš viso trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Taikant šios dalies nuostatas:

a) laikoma, kad kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, kurią vykdo su kitu asmeniu susijęs asmuo, yra vykdoma to kito asmens, jei tokia veikla iš esmės yra tokia pat veikla, kurią vykdo pirmiau minėtas asmuo, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pat metu kaip ir jo paties veikla;

b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei vieną jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jei juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba tretieji asmenys.

5. Algos, darbo užmokesčiai ir kitas panašus atlyginimas, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei samdomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis iš viso trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.

6. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus:

- a) žvalgyimo arba eksploatavimo teises; arba
- b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla; arba
- c) akcijas, kurių vertę arba didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu; gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje sąvoka „žvalgyimo arba eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, kurie sukuriama vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį ar naudą iš jų.

23 straipsnis

Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro, neaptartos šios Sutarties pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis

Kapitalas

1. Kapitalas, kurį sudaro 6 straipsnyje nurodytas nekilnojamas turtas, priklausantis Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esantis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, kurį sudaro kilnojamas turtas, sudarantis nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamas turtas, priskiriamas nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas naudoja teikdamas savarankiškas individualias paslaugas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonės, tarptautiniam vežimui naudojančios laivus ar orlaivius, kapitalas, kurį sudaro tie laivai ar orlaiviai ir su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijęs kilnojamas turtas, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

25 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo išvengimas

1. Lietuvoje dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie, vadovaujantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami San Marine, Lietuva, jei jos nacionalinės teisės aktuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią San Marine sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią San Marine sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą Lietuvoje apskaičiuoto pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, priskiriamą atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami San Marine.

Kai Lietuvos rezidentas gauna įvairių pajamų ar turi kapitalo, kurie, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, apmokestinami tik San Marine, Lietuva šioms pajamoms ar kapitalui mokesčių netaiko, tačiau, apskaičiuodama mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios tokio rezidento pajamų ar kapitalo sumos, vis tiek gali atsižvelgti į nuo mokesčių atleistas pajamas ar kapitalą.

2. San Marine dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

Kai San Marino rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje (išskyrus atvejus, kai pagal šias nuostatas Lietuva gali apmokestinti tik dėl to, kad pajamos taip pat yra Lietuvos rezidento gautos pajamos, arba dėl to, kad kapitalas taip pat yra Lietuvos rezidentui priklausantis kapitalas), San Marinas leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą apskaičiuoto pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, priskiriamą atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

Kai pagal kurią nors Sutarties nuostatą San Marino rezidento gautos pajamos ar kapitalas atleidžiami nuo mokesčių San Marine, San Marinas, apskaičiuodamas mokesčio sumą, mokėtiną nuo likusios tokio rezidento pajamų ar kapitalo sumos, vis tiek gali atsižvelgti į nuo mokesčio atleistas pajamas ar kapitalą.

26 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmone turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip nuostata, kuria Susitariančioji Valstybė įpareigojama apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams, dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 4 dalies nuostatos, palūkanos, honorarai ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą išskaičiuojamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir išskaičiuojamos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgdamas į tų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemonės, pateikti savo pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenustatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat ir per jungtinę komisiją, sudarytą iš jų pačių arba jų atstovų.

5. Tuo atveju, jei:

a) pagal šio straipsnio 1 dalį asmuo pateikė pareiškimą Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui, remdamasis tuo, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų tas asmuo buvo apmokestintas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, ir

b) kompetentingi asmenys negali rasti sprendimo dėl šio pareiškimo vadovaudamiesi 2 dalimi per dvejus metus nuo tos dienos, kurią abiem kompetentingiems asmenims buvo pateikta visa informacija, kurios jie reikalavo, kad galėtų išnagrinėti pareiškimą,

visi neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai perduodami arbitražui, jei asmuo to prašo raštu. Tačiau šie neišspręsti klausimai neperduodami arbitražui, jei sprendimą dėl šių klausimų jau priėmė kurios nors Valstybės teismas ar administracinis teismas. Išskyrus atvejus, kai asmuo, tiesiogiai susijęs su pareiškimu, nesutinka su abipusiu susitarimu, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas, tas sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Valstybėms ir įgyvendinamas neatsižvelgiant į šių Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus terminus. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato šios dalies taikymo būdą.

28 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių arba jų vietos valdžios institucijų vardu nustatytiems visų rūšių ir tipų mokesčiams skirtus vidaus įstatymus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija 1 ir 2 straipsnių nuostatomis neapribojamas.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba su jais susijusiuose baudžiamojo persekiojimo arba skundų nagrinėjimo procesuose arba prižiūrintiems pirmiau minėtus veiksmus. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Prieš tai esančiame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota tokią informaciją rinkti.

5. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, pagal kurias Susitariančiajai Valstybei leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

29 straipsnis

Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

30 straipsnis

Lengvatomis taikomas ribojimas

Neatsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas, lengvata pagal šią Sutartį nesuteikiama pajamoms ar kapitalui, jei, atsižvelgiant į visus svarbius faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad gauti tokią lengvatą buvo vienas iš pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslų, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitiktų atitinkamų šios Sutarties nuostatų tikslą ir paskirtį.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Valstybės viena kitai praneša apie konstitucinių reikalavimų, būtinų šiai Sutarčiai įsigalioti, įvykdymą.

2. Ši Sutartis įsigalioja dieną, kurią gaunamas vėlesnis iš 1 dalyje nurodytų pranešimų, ir jos nuostatos taikomos abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

32 straipsnis

Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol ją nutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti ne anksčiau nei praėjus 5 metams nuo jos įsigaliojimo, diplomatiniais kanalais perduodama rašytinį pranešimą apie nutraukimą bent prieš šešis mėnesius iki kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

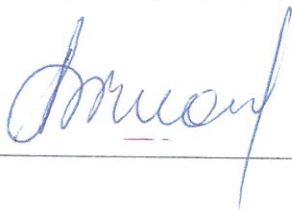
b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta 2024 m. gegužės 17 d. Strasbūre dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, italų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

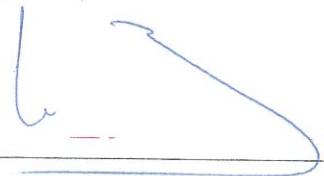
Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

San Marino Respublikos

Vyriausybės vardu

PROTOKOLAS

Pasirašydamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir San Marino Respublikos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau – Sutartis) abi Vyriausybės susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama šios Sutarties dalis.

1. Dėl 5 straipsnio, sutariama, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima serverį, kaip nurodyta EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų ir kapitalo apmokestinimo komentare.

2. Dėl šios Sutarties 7 straipsnio:

a) Tą dieną, dėl kurios Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi susitarti, Sutarties 7 straipsnio 1–7 dalys išbraukiamos ir pakeičiamos šiomis nuostatomis:

„1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, pelnas, priskirtinas nuolatinei buveinei pagal 2 dalies nuostatas, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Taikant šio ir 25 straipsnio nuostatas, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje 1 dalyje nurodytai nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas yra pelnas, kokį ji galėtų gauti, visų pirma per savo santykius su kitomis įmonės dalimis, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įmonės per nuolatinę buveinę ir kitas įmonės dalis atliekamas funkcijas, naudojamą turtą ir prisiimtą riziką.

3. Jeigu, vadovaujantis 2 dalies nuostatomis, Susitariančioji Valstybė patikslina pelną, kuris priskiriamas vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinei buveinei, ir atitinkamai apmokestina įmonės pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Valstybėje, ta kita Valstybė atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą tiek, kiek būtina siekiant išvengti tokio pelno dvigubo apmokestinimo. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys prireikus konsultuojasi tarpusavyje.

4. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatoms.“

b) Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, galioja įmonės pelnui bet kuriais mokestiniais metais, prasidedančiais a papunktyje nurodytą dieną ar vėliau. Kol Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, neįsigalioja, lieka galioti Sutarties 7 straipsnio pirminių 1–7 dalių nuostatos.

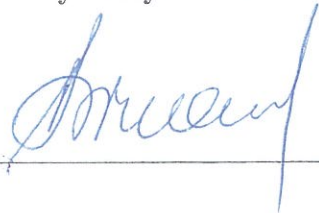
3. Dėl 28 straipsnio, susitariama, kad sąvoka „vidaus įstatymai“ Lietuvos atveju apima Lietuvoje galiojančius teisės aktus.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta 2024 m. gegužės 17 d. Strasbūre dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, italų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamas tekstas anglų kalba.

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

San Marino Respublikos

Vyriausybės vardu

